

escola

nº 70 - abril 2017

REVISTA DEL COL·LEGI SANT ALFONS DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT ES LLEDONER

Sam
coope-
rativa!

SUMARI

Notícies de l'escola	4
Ex-alumnes	
Francesca Veny Obrador	14
Sa Tanqueta	
Xafardejant a Sa Tanqueta	19
Educació Infantil:	
Hidalgo ha vingut	22
Treball cooperatiu	24
Educació Primària:	
Feim descripcions (1r)	26
Art-teràpia (2n)	27
Seguim amb els projectes (4t)	29
Obtenim una plantes (3r)	32
Compartim (5è)	34
Viatge d'estudis a Barcelona (6è)	36
Educació Secundària:	
Xerrada amb Jaume Ginard (1r)	38
World need more love letters (2n)	40
Intercanvi Holanda-Mallorca (3r)	42
Ciència per a petits (3r i 4t)	44
Els nous murals de l'escoleta (3r)	46
Proves cangur (3r i 4t)	48
Viatge d'estudis (4t)	50
Formació professional:	
Marxandatge (FPB)	52
A sa rua felanitxera (FPB)	53
Adquirim experiència (CFGM)	50
C. d'alt rendiment esp. (CFGS)	56
Magisdèries	
Petites coses	57
Departament d'Atenció a la diversitat	
El dol en els infants	58
El perquè de la ciència	
Del raim al vi	61
Arxiu fotogràfic	64

EDITORIAL

*Per l'abril,
si cada gota en val mil,
cada rosa en val deu mil
i cada llibre cent mil.
M. Martí i Pol*

...I creues al carrer al ritme de pensament absolut, com qui no veu res. I et miro i no veus que me mires perquè m'amago darrere la inèrcia. I cerques els ulls, trapezis del teu nom. I no saps que aguaito al precipici del teu somriure quiet, com les fulles dels arbres que hi ha al costat del matí que ja no és fred. I mentre no hi ets encara, no deixo d'existir a poc a poc.

I trobam el punt d'enmig. I el principi i la fi no tenen ja l'excusa dels extrems. I són exactament jocs de pronoms. Un tu, un jo, un a mi, un nosaltres que se difumina cada centímetre que avança la distància que separa l'ahir de l'ara.

I som fora de l'hivern i tot té el color de les teves abraçades tremoloses, el so del teu silenci que desperta. I l'olor del record torna ser perfum a la teva cara, i ja t'enyoro mentre arribes perquè falta menys perquè te'n vagis i t'emportis cada lletra que feim a mida.

I creuam el carrer al ritme de l'estació que ens mira...

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ESLLEDONER

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció i Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antònia Vaquer Maimó
Foto portada: Arxiu del col·legi
Assessoria lingüística: Margalida del Àngels Nicolau Prohens
Col·laboren: Antoni Vicens Massot, tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Edicions TALAÏOTS

SANT ANTONI ENCÉN EL TRIMESTRE

Potser fa anys que el fred de gener no trepitjava tan fort i contundent el calendari. I si bé les previsions auguraven un dia tempestuós, el bon Sant concedí una treva per celebrar amb tots el de la casa una festa tan nostrada.

A part de totes les activitats a l'aula, les gloses apreses, les cançonetes de benvinguda del matí, posàrem música a l'escola en directe gràcies a les xeremies i el flabiol del nostre mestre Pere Barceló i del mestre de Cas Concos, Guillem Monserrat. Atapits amb bons abrics, recorregueren els tres edificis de l'escola per apropar l'alumnat a les tradicions musicals més típiques d'aquestes dates.

A l'edifici de secundària la festa se va encendre, per primer any, gràcies a un grup de mestres manacorins que hi posen ganexes: s'organitzà una torrada a l'hora del pati on tots els alumnes i mestres pogueren torrar al caliu qualsevol menjua digna d'aquestes dates. Llavors es va fer una classe de composició de gloses a cada curs per tal d'acabar la festa amb un recital de versos. Aprofitaren també el matí per fer el taller de ninots que llavors es va presentar al concurs de l'APIMA.

I xerrant d'això, l'APIMA de la nostra escola va clausurar aquest cicle festiu amb l'organització del tradicional fogueró a l'edifici de secundària, amb concurs de ninots

(que va guanyar el grup format Tomeu Salvà, Joan Albert Sastre, Aina Bennàssar, Miquel Uguet, Roser Julià i Alberto Luengo) i rifa inclosa. S'ha de dir que va resistir-se una mica: I és que no va ser fins el divendres que feia tres, després d'ajornar-lo dues vegades, que vàrem poder encendre el fogueró, com ens conten a la crònica que varen escriure. Seguint amb aquesta divina visió, també ens conten de l'ambient de festa d'una manera exquisida: *Quan faltava un quart per les set els dimonis, dimonions i dimoniarros de l'escola i molt especialment la batucada ja eren a l'escoleta. Tothom mobilitzat, cares pintades i forques esmolades un poc abans de les vuit s'encaminaren cap a l'escola nova. A ritme de tambor van fer a saber a la nostra vila sor-neguera que aquell dia hi havia torrada i fogueró. I els qui no ho van sentir, aviat ho saberan en sentir l'oloreta de la llonganissa i dels botifarrons torrats. La panxeta que s'enrossia i s'arreveixinava adoptant formes sinuoses. Un autèntic plaer per als sentits. I la música...que me'n direu, de la música d'Abeniara? La música proclamà la festa, el ball s'encetà i les balladoretetes, balladoretetes, balladoretetes i balladors varen córrer a fer rotlo. L'escenari aviat va estar compost: uns que miraven, uns que ballaven, uns que punyien el foc, uns altres que xerraven...*

L'HALLELUJAH D'ES LLEDONER, DEDICAT ALS REFUGIATS DE SÍRIA

Les cooperatives d'ensenyament el passat dimarts 24 de gener varen omplir un lloc tan emblemàtic de Palma com és el Teatre Principal amb motiu del VIII Concert Solidari, organitzat per la sectorial d'ensenyament de la UCTAIB. Contagiaren el seu esperit solidari a més de mil persones que volgueren, per una part, contribuir a la causa benèfica i, per altra, s'entusiasmaren amb un espectacle musical on els alumnes de les cooperatives foren els indiscutibles protagonistes. Ells, la seva passió pels pentagrames i la feina al darrere de Musicoop, el grup de coordinació dels professors de música d'aquestes escoles, aconseguiren remoure consciències, fer protesta a través de les melodies i les lletres acuradament triades i apostar per un món millor. Ensenyar, educar, respectar a través de la música és la clau. La recaptació d'aquest concert es destinà al projecte Motxilles Solidàries de la plataforma Ajuda als refugiats-Sóller Solidari.

Es Lledoner participà amb un grup d'alumnes de sisè de primària i primer d'ESO dirigits pels mestres Antoni Duarte i Mònica López Chicano. L'aposta fou una cançó molt emblemàtica del mestre Leonard Cohen, amb lletra en català versionada pel grup Filferro. L'Hallelujah esclatà damunt l'escena al mateix temps que al fons es projectaren tres minuts d'imatges de l'èxode del poble siri i dels camps de refugiats

de Lesbos, muntatge fet per Maria Antònia Vaquer. Hi ha un acord secret que ens connecta a tots...A partir d'aquí, els alumnes gaudiren de la seva actuació impecable, interpretaren la lletra com a professionals i cada cadència, cada fotografia paral·lela, removia consciències, transportava a la misèria, el fred, l'abandó per retornar amb un tempo contundent l'espectador dempeus a terra, que l'esperança encara és viva.

Les altres cooperatives també versionaren altres autors de molts estils diferents. Des de Jaume Sisa per part d'Es Liceu, passant per Justin Timberlake de Son Verí Nou, els Beatles del CIDE, el Mirall de pau de David Melgar per part de Gorg Blau. Altres optaren per produccions pròpies com la peça de percussió de Batumanjón de l'escola Manjón, els instrumentals d'Arts i Sons de Porreres i més líriques fent versions de contes o llegendes populars d'altres països, com fou el cas d'Aula Balear o Mata de Jonc.

Aprendre a través de la música una lliçó de solidaritat tan magnànima és el principal objectiu pedagògic d'aquest concert que cada any cerca noves perspectives, noves iniciatives, noves causes que alleugereixin l'existència de grups humans especialment febles, víctimes de les seves circumstàncies. I cada any aconseguieix superar les pròpies expectatives.

ES LLEDONER A TOT GAS!

Encara som al gener i no hem aturat! Seguint amb la proposta iniciada uns anys enrere i en el context de la celebració del Dia de la No Violència i la Pau, l'alumnat de 4t d'ESO, de grau mitjà i de grau superior (supervisats pel departament d'educació física) han organitzat la tradicional cursa solidària on hi varen participar tots els alumnes d'infantil (a partir de 4t curs), primària, ESO, formació professional (bàsica, grau mitjà i grau superior), professors i simpatitzants.

A part d'aquesta cursa, també es varen muntar una paradeta de maquillatge solidari, ideada pels alumnes de perruqueria i estètica, i un mercadet solidari on hi participà tota l'escola aportant material per contribuir a augmentar la recaptació final.

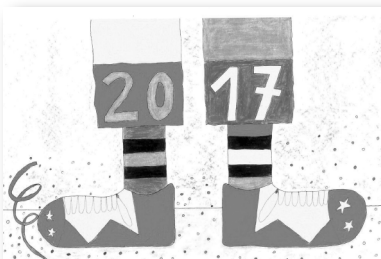
La suma de les recaptacions de la cursa, del taller de maquillatge i

del mercadet solidari, que va ser de 1.549'94 €, anirà repartida equitativament a dos projectes: el programa Municipalista de Pueblo Nuevo (Perú) a través del Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació, per una part. Per l'altra, a través de l'ONG que han muntat els alumnes de 4t d'Eso Tots som Haití, dins el marc del programa ICAPE, anirà destinada a una regió d'Haití. Per fer arribar aquesta recaptació comptam amb la intermediació l'ONG mallorquina Llevant en Marxa.

GUANYADORS DEL CARTELL DE SA RUA

Enguany l'Ajuntament ha tornat convocar el concurs de cartells per la Sa Rua entre l'alumnat de cinquè i sisè del municipi. La guanyadora d'aquesta darrera edició va ser Núria Bonnín Fiol, de 6è A d'Es Lledoner.

LA PERCUSSIÓ ENTRA A L'AULA

El passat dimarts 21 de març, tots els alumnes de 1r d'ESO i l'alumnat de 2n d'ESO que fan l'optativa de música van poder gaudir d'un taller de percussió i ritme de la mà del percussionista Paco Vicedo, professor del Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears. Aquest taller és un dels oferits dins el programa "Viu la cultura", del Govern de les Illes Balears. Tots els participants al taller varen haver de llevar-se el rovell i posar el cos en moviment, ja que en Paco Vicedo va proposar tota una sèrie de jocs rítmics amb percussió corporal i amb instruments com els boomwhackers. Al final, a més d'interioritzar el sentit rítmic, el que es pretenia era despertar la creativitat musical d'una manera lúdica, divertida i diferent.

ES LLEDONER, A LA PLENÀRIA DE L'AJUNTAMENT DE FELANITX

L'equip de govern de l'Ajuntament de Felanitx va convidar la cooperativa Es Lledoner i l'Apima de l'escola a participar a la sessió plenària del mes de febrer. La intenció d'aquesta plenària era fer una intervenció abans de començar el punt de precs i preguntes explicant el perfil, les característiques i els projectes que se fan a l'escola.

El contingut de la intervenció d'Es Lledoner, exposada per la presidenta de la cooperativa i directora de l'escola, Jerònima Muñoz, va consistir en un repàs a la conjuntura històrica que motivà la constitució de la cooperativa, la configuració actual com a escola concertada, l'oferta formativa i educativa, el tarannà de l'escola i els seus trets d'identitat, els projectes educatius en marxa i les relacions amb les institucions socials necessàries.

La intervenció de l'APIMA, representada per la seva presidenta

Maria Mascaró, fou més crítica: repassà els darrers esdeveniments que han afectat l'escola i reclamà igualtat de tracte i respecte envers el centre per part dels dirigents polítics en general. Feu menció també al pacte d'escolarització que hem de signar al municipi. Tingué també paraules d'agraïment dirigides a la tasca del policia tutor.

Aquesta iniciativa de participació ciutadana s'ha fet extensiva a totes les altres escoles i organismes i/o entitats d'interès social, etc.

VAIVEREJAM

Mai millor dit, aquest trimestre! El nostre alumnat no s'ha aturat un instant i han recorregut mig món a la recerca d'aventures. Potser sí que dir mig món és una mica exagerat; el que sí és cert és que hi ha hagut organitzats viatges i colònies que han motivat molt els participants.

Els tres fronts més destacats i més populars han estat els viatges. A primària, els alumnes de sisè han fet la seva visita a Barcelona, ja instaurada fa molts anys a l'escola.

A ESO ha estat tot molt mogu-

det: han fet el viatge a la neu a Andorra, el viatge d'estudis al País Basc i, per si no bastava, han fet un viatge d'intercanvi per a la pràctica de l'anglès amb una escola Montessori d'Holanda. De tots els viatges, seria molt difícil destriar quin ha estat el més popular: allò que és important és l'experiència adquirida, el contacte amb altres costums i l'intercanvi de vivències amb els companys. La millor lliçó impartida.

Dintre de la revista trobareu material i informació més ampliada d'aquesta notícia.

LLIURAMENT DEL PREMI COOP 2016 I ALTRES DISTINCIONS

El centre Flassaders de Palma va ser el lloc triat el passat 23 de febrer per la La Federació de Cooperatives de les Illes Balears per lliurar els premis i distincions a les següents cooperatives: placa commemorativa a la cooperativa d'ensenyament Gorg Blau pels seu 25è aniversari; placa commemorativa a la cooperativa d'ensenyament Mata de Jonc pels seu 40 aniversari; placa commemorativa a la cooperativa agroalimentària Camp de Menorca i placa commemorativa a la cooperativa agroalimentària Camp Mallorquí Fruits.

Potser un dels lliuraments més emotius fou el Premi COOP 2016,

atorgat a la cooperativa d'ensenyament del CIDE pels seus 50 anys des de la seva constitució i la seva trajectòria dintre del món educatiu

L'acte, presentat per Jerònima Muñoz, va comptar amb la presència de la consellera de Serveis Socials i Cooperació, la senyora Fina Santiago, el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, el Sr Vicenç Vidal i el conseller de Treball, Comerç i Indústria, Iago Negueruela i entre les autoritats més destacades.

L'acte va ser amenitzat per la música en directe de la cooperativa Art i Sons de Porreres.

PRESENTS AL PREMI RAMON LLULL

La Federació de Cooperatives de les Illes Balears va rebre el premi Ramon Llull 2017 a l'àmbit empresarial. Aquest premi té com a funció honorar i distingir, de manera individual o col·lectiva, les persones físiques o jurídiques que han destacat dins el territori de les Illes Balears pels serveis prestats en els àmbits cultural, esportiu, jurídic, empresarial, cívic, humanitari, d'investigació, de l'ensenyament i lingüístic.

Es va lliurar dia 28 de febrer al Conservatori de Música de la ciutat de Palma. Recordem que formen part de la federació les cooperatives agràries i la UCTAIB (Unió de Cooperatives de Treball Associat de les Illes Balears). Es Lledoner està associada a aquesta.

A part, també es va lliurar el premi Ramon Llull a Illes per un pacte, on les cooperatives d'ensenyament, entre elles Es Lledoner, hi participam des de fa anys per aconseguir un pacte educatiu per a les Illes Balears.

ELS ESCACS, DINS I FORA DE L'ÀULA

L'Associació de Monitors d'Escacs de les Illes Balears ha fet feina amb Es Lledoner durant el trimestre. Concretament, a les aules de quart i cinquè de primària. Han impartit dues jornades amb cada curs de dues hores cada una amb un objectiu: apropar els escacs a l'alumnat i motivar-los per a la seva pràctica, tot tenint en compte els beneficis que aporta a nivell cognitiu, de disciplina i de reflexió.

Una vegada fetes aquestes sessions, l'ajuntament ha organitzat, juntament amb l'associació, unes jornades al pavelló esportiu Guillem

Timoner dia 21 de març per celebrar un campionat d'escacs entre l'escola Joan Capó i l'escola Sant Alfons. El torneig va quedar en un empat cercat. Aquí el més important va ser participar.

VENIU, VENIU! PASSEU, PASSEU!

...que casa nostra és casa vostra..., com diu la cançó. Durant la setmana del 3 al 7 d'abril s'ha organitzat una setmana de portes obertes a l'escoleta per rebre les famílies interessades a conèixer-nos de primera mà. Han estat visites guiades per veure l'escoleta a ple funcionament, la dinàmica dels grups, els diferents contextos on es mouen, juguen i aprenen els infants... Aprofitam per recordar que el període de sol·licitud de matrícula comença dia 2 de maig i fins dia 12 de maig.

TENIM AULA DE IOGA!

Ja s'ha acabat l'època de trasllats! No serà necessari agafar carrer i manta per anar a fer Ioga: tenim la nostra pròpia sala a l'edifici de primària. S'ha ubicat al pis d'abaix, devora l'escala que puja al menjador. L'alumnat d'infantil i primària disposa a la fi d'un espai on poder desenvolupar un projecte que ja fa un grapat d'anys funciona a ple rendiment. Ara sí que sí! Oooooohhhhhh!

L'ESCOLA MITOLÒGICA

No hem errat els comptes amb aquest títol. Fa referència, ja se sap, al tema de la rueta d'enguany que ha omplert de color, elegància i originalitat les aules i el carrer de la vila. La mitologia grega ens ha delimitat i ha transformat les aules en autèntiques còpies de l'Olimp. Uni-

cornis per tot arreu, Dionís, Egeu vent del foc, ...tots hi foren per contribuir a fer del dijous llarder una fita insuperable.

Aquí teniu una mostra fotogràfica d'aquest dia tan esperat durant tot l'any.

En totes les coses sembla existir com a llei un cercle

Un «QUIQUIRÍQUIÍÍ!» ben fort és el primer que sentim quan, de matinada, tornam de bell nou a ca nostra i el fill petit ens enfloca: «Ei, heu vist quin gall més intel·ligent que tenim? Com que ses cuses encara dormen, ell avisa que ha arribat qualcú». Sí, ja ho podeu ben dir. Tot això d'una tirada, en bon dimecres i encara ben fosca negra... Una vegada més no ens queda més remei que esclafir davant l'ocurrència del menut.

Dins el cotxe, de tornada cap a cases, tots hem estat més silenciosos que de costum perquè... No endevinaríeu mai d'on venim? Idò acabam d'encalcar dins un autocar un caramull d'il·lusió amb llegendes de cap a Barcelona. Avui, 15 de maig de 2017, el nostre fill major, Miquel Àngel, ens ha despert a tots a les 4 de la matinada per partir amb els companys de sisè al seu primer viatge d'estudis.

Impossible no girar els ulls enrere i recordar quan érem nosaltres qui ens bellugàvem dins el bus dient adéu amb la mà a qui ara són els seus padrins damunt la plaça Pax. Per a alguns també era la primera vegada que pujàvem a un avió i aquest seria només un dels milers de records que romandrien per sempre més lligats a Sant Alfons.

«En totes les coses sembla existir com a llei un cercle» ens deia Tàcit, o «no hi ha temps que no torni», que és el mateix però passat pel sedàs de la saviesa popular, ens recordava adesiara la padrina. I ara jo, asseguda dins la mateixa cuina embrutant aquests folis, no puc fer altra cosa que donar-li la raó, una vegada més.

Regira pensar que han passat trenta anys d'ençà que els meus pares ens deien adéu en el nostre primer viatge d'estudis. I de cop, totes aquelles frases fetes de “ quan

siguis pare ho entendràs” cobren sentit. Veieis si ho comprens que tenien les mateixes pors, maldecaps i enyorances que avui ens corprenen a nosaltres! Però us puc ben assegurar que qualsevol que fa una estona hagués sentit les rialles d'il·lusió que pujaven al bus, hauria fet el cor fort i donada per bona la matinada.

Per cert, aquella pepona rossa -tan parescuda a la meva fillola- vestida amb la bata de dormir color de rosa i que em deia adéu a mi amb les dues manetes, avui està casada amb en Pep Sans, un d'aquests herois que no tenen por d'embarcar-se fent-se càrrec d'una traquelada d'al·lots per tal que puguin emmagatzemar records per sempre, encara que llavors posin en compromís a la seva cunyada fent-li fer un escrit -que li ve gros- recordant els anys d'escola.

I això és el que em va fer arribar ahir i, tot i que per descomptat al principi em va sorprendre i em vaig fer pregar una mica, no vull deixar passar l'oportunitat d'agrair a l'escola tot el que encara avui representa per a nosaltres.

Em dic Francisca Veny, vaig cursar la EGB a Sant Alfons ja fa molts d'anys. Tenc la sort de viure i treballar a Felanitx. Ara són els nostres fills qui juguen a l'ombra del mateix lledoner i malgrat no som capaç de donar-vos dates ni recordar fets gaire exactes, sí que us puc assegurar que els sentiments i emocions viscudes són ben precises.

El primer record és el de respecte no exigint sinó guanyat per les monges Trinitàries que, quan amb els nostres fills vàrem tornar a trepitjar el pati del carrer de Son Morei, encara hi tenien cossiols ben gros-

sos i plantosos. Saber cuidar així els que no tenen esma de demanar el que necessiten, però intuir-ho i sortir-se'n tan bé diu molt d'elles. No ho trobau? Senyoretetes Maria i Bel, Sor Joana, Sor Antònia i la nostra tia monja (pensau que jo vénc d'un temps en què gairebé a cada casa n'hi havia una!) Sor Catalina, que aquells dies l'havien traslladada a Felanitx. Xauxa i privilegis a balquenes!

Just després, primer i segon amb don Gabriel, a l'escola de la Caritat, qui amb la seva fermesa i sentit de l'humor a parts iguals ens preparava per fer tercer i quart amb don Tòfol. Sabeu que la casualitat ha fet que aquest curs el nostre fill major encara hagi gaudit de les seves ensenyances a dues assignatures? Com hem rigut a l'hora de dinar tant amb les sortides dels alumnes com amb les del mestre i, si no us ho creis, demanau-li a don Tòfol que us expliqui l'aparell digestiu així com toca... que qui no té cul té un bon problema!

Llavors passàrem a l'edifici gran del carrer de Zavellà a cursar cinquè, amb Sor Margalida, per a qui no hi ha prou pàgines a la revista i per això només us contaré una anècdota i, a més, recent. Fa un parell de setmanes vaig entrar a comprar a una botiga de la vila on justament la dependenta mantenia amb uns clients l'eterna disputa de si «a l'escola estan obsessionats amb el català», que si «el que haurien de fer és més anglès», "i alemany!" afegia l'altre, que «aquests al lots nostres no podran

anar a fer feina enlloc», «i a més, on s'ha vist mai tant de català si tanmateix nosaltres xerram es mallorquí!... A que us sona la situació? Idò no sortiria de darrere una estanteria Sor Margalida, que em va reconèixer i just amb una mirada seva em va fer sentir més complicitat que mai? Sí, Sor Margalida, tot suma. Expressar-se en la llengua materna sense complexos és senzillament una forma de vida. Sense polèmiques ni extremismes, amb naturalitat, fora perdre ni el nord ni el seny. Saber d'on venim per entendre cap a on anam. Aquí ningú mai ha parlat de renunciar a res. Quina llàstima que a dins aquella aula només hi cabessin quaranta cadires!

Ben pensat, quelcom especial devia tenir aquesta aula, perquè... Sabeu una cosa? Seguint la fil del cercle, el nostre fill petit Bernat enguany estudia quart pujant la mateixa escala, i ara és la fada Karuna qui ha aconseguit amb una cortina màgica que un esbart d'al·lotons entrin tranquils i fent silenci a classe. És o no és màgia això?

Tal vegada també hi confabulava el que a cinquè era el darrer curs que teníem una aula pròpia. Els anys que seguien a sant Alfons eren ben diferents. A partir de sisè érem els alumnes que ens desplaçàvem de classe segons l'assignatura que pertoqués. Ben aviat ja ens hi havíem avesat i ens passejàvem escales amunt i avall com qui va de visita a ca'ls parents que, al cap i a la fi, era com ens sentíem, com una gran família.

Jugant amb les comparances, crec que qualsevol nina orgullosa d'haver après a enfilat una agulla i saber almenys cosir un botó amb les indicacions de les classes de pretecnologia de na Bàrbara, estarà d'acord amb mi que aquelles hores tenien força semblança amb una sobretaula de parents envoltant la camilla. Anau ben errats si pensau que aprendre a fer calça i ganxet era el més important; en aquelles classes teixíem i desteixíem somnis i secrets amb les amigues, amb qui mai hem deixat de compartir confidències ni estovalles de camilla. Bé, qui diu camilla, diu taula de restaurant, escapadetes de cap de setmana, noces, batejos i tot el que ens han regalat les circumstàncies. Amb els anys hem agafat camins ben diferents i no ens podem veure tan sovint com voldríem, però les vetlades amb les que tenim la certesa de la pàtria comuna d'infància (com deia Delibes), sempre són especials.

El primer contacte amb la llengua estrangera el teníem a sisè. Maria Antònia Obrador ens impartia les classes d'anglès. Fixau-vos quina diferència amb els menuts d'avui que de ben prest a l'escola ja hi treballen! A més, era assignatura optativa. Don Toni Maimó, el mestre de català, també feia classes de francès. I a l'edifici gran apreníem matemàtiques amb don Toni Sagrera, Naturals amb don Toni Vicens, Castellà amb don Miquel Riera i Socials amb don Guillem Bonet. Les classes de música amb Francisca Adrover Tirado, educació física amb Llúcia Hemán-

dez o Antònia Serra i religió amb el Pare Domingo Andreu completaven el nostre horari d'hores lectives.

A les classes de matemàtiques don Toni Xorret aplicava “la regla de 3” per esbrinar la incògnita dels problemes, molt menys evocadora i poètica que el “quadrat màgic” que utilitzen els alumnes d'avui dia, però us asseguro que igual d'efectiva. Em sap greu, però no vaig poder evitar imaginar-me la rialla irònica que degué dibuixar el nostre antic mestre quan va sentir el nou nom de la fórmula.

El mateix que ens succeeix a nosaltres, que malgrat passin els anys ens resulta impossible davant les escomeses dels nostres fills no comparar i sorprendre'ns pensant com les mateixes coses són tan diferents. Per a qualsevol dels meus companys Naturals i Socials eren dues assignatures ben diferents. La que fins ara ha estat Medi ens resultava xocant i una mescladissa d'ambdues matèries senzillament perquè les teníem tan lligades en el subconscient al mestre que ens les impartia a nosaltres, que no hi cabia la possibilitat que les coses poguessin ser d'una altra manera. Les classes de Naturals servien per explicar el funcionament de les persones, animals i natura que ens envoltava; i a les classes de Socials ens contaven la Història, els motius i els moviments. Per exemple, amb don Guillem també estudiàvem Cultura de les Balears i Història de l'Art, i més endavant ens estranyaria que els nostres companys d'institut no haguessin

sin fet mai aquelles assignatures. Llavors, els antics alumnes que havíem compartit horabaixes de penombra visionant diapositives i escoltant els encertats cometaris del mestre, ens sentíem ben orgullosos d'haver format part de la família de Sant Alfons.

Aquest sentiment d'orgull es repeteix sovint als festivals de Nadal i Final de curs que s'organitzen a l'escola. No dubtam que al darrere hi ha moltes hores de feina i preparació que no deuen comptar enlloc, però puc donar-vos la meua paraula que aquells que ens ho miram d'asseguts seguim cantant en el nostre interior l'Adeste Fideles amb els alumnes del darrer curs, i que els ulls ens espiregen sense poder-ho evitar quan recordam amb nostàlgia els dies en què tot encara estava per encetar.

Ara ens recorren esgarifances si pensam que d'aquí a no gaires de calendaris seran els nostres fills que aguantaran el ciri encès a les nadales. Llavors, tal vegada passaran anys abans que siguin ells que s'asseguin a escoltar els seus fills, o per ventura els seus camins seran ben diferents i mai més tornaran a veure el Lledoner, però estic ben segura que el missatge d'abocar tot el que són en el mínim que facin els haurà quedat ben clar, així com ens ha marcat a nosaltres.

La implicació de tot el personal en qualsevol de les activitats organitzades es predica amb l'exemple. Record, entre d'altres mostres d'aquesta implicació, els mestres atu-

rant pel carrer els meus pares per explicar-los els avanços de les filles a l'escola, l'organització d'obres de teatre per al viatge d'estudis a Andalusia, n'Apolònia Parra donant instruccions de la vestimenta dels festivals o la coral de Sor Catalina Puig, que l'obligava a cuidar-se d'un caramull d'al·lots renouers durant la missa del diumenge, entre molts d'altres fets. Per descomptat que a ca nostra passava tres quarts del mateix. No sabeu els viatges de nines que va arribar a fer mon pare amb un 4L blau per traslladar-nos a part i a banda, de camí a cada una de les nostres dèries. També record el meu padrí Sebastià retratant pedrotes per a un treball de prehistòria dels Rossells o ma mare fent coques i bunyols per ajudar amb el viatge d'estudis.

Per això, personalment, no em sorprenen gens ni mica les pàgines de la revista Escola on cada trimestre comprovam que Sant Alfons continua tan implicat i amb el mateix moviment de rusc que sempre. A casa ens encanta llegir-la i reconèixer un i d'altre entre les seves pàgines, encara que el que més admiram és l'editorial. Per treure's el capell!

Tant de bo aquestes retxes puguin servir d'agraïment a totes i a cada una de les persones, mestres i companys, implicats i dedicats tant a la nostra educació aquells dies com a la dels nostres fills avui. Moltes gràcies!

Francesca Veny Obrador

Xafardejant a Sa Tanqueta

En Pep estava culejant per Sa Tanqueta, un dimecres horabaixa que no anava cap curs a fer activitat, quan es va tornar a aturar en Toni a xafardejar una estona.

T: Bon horabaixa, Pep. Avui et trob a tu per aquí.

P: Uep Toni! Que has tomat a veure'ns?

T: Sí. Per Nadal us vaig dir que tornaria a passar a veure-us i aquí som, ja ben a prop de Pasqua.

P: Idò benvingut, els dimecres hi som jo i els divendres ve en Joan.

T: Quines novetats heu tengut de Nadal ençà?

P: Que d'ençà que ens en cuidam de Sa Tanqueta no ens havíem trobat amb un hivern tan plujós. Just abans de Nadal

aquesta terra argilosa estava tan amarada que hi hauríem pogut sembrar arròs.

T: Sí que és ben veritat que ha estat un hivern feixuc. Us ha fet malbé moltes coses de les quals teníeu sembrades?

P: Ha bastat bé. Els ravenets, cebes i porros pràcticament no han crescut ja que la terra quan va eixugar va fer crosta i estava tan fort que no creixia ni l'herba.

T: Ja ho vall! Però hi deu haver hagut qualque cosa que s'haurà salvat o no?

P: Per sort sí! Els de 3 anys varen collir les cols i les varen dur a la paradeta. Els de 4t de primària varen fer cocarrois amb les bledes i espinacs sembrats seus juntament amb els grells de ceba blanca que havien sembrat els de 1r ja que els que havien sembrat els de 4t anaven enrere.

T: Però ara ja hem entrat dins la primavera i el dia s'allarga i aquest hort ja comença a agafar esplendor. Aquests carxofers ja comencen a tenir carxofes collidores.

P: Sí. Enguany és el tercer any que les tenim i pareix que ja menjarem carxofes de veritat.

T: Pep, si et pareix bé, faré un voltoi per l'hort i ho miraré un poc tot arreu. Venga, jo t'acompanyo. Aquestes faveres van a tope mil.

P: Sí. És una de les coses que ha anat millor, la setmana que ve ja seran collidores.

T: Veig que heu sembrat quasi una quarterada de lletugues.

P: Tantes com una quarterada... tampoc no hem de fer llarg! Però n'hem sembrades bastantes amb els de 6è ja que ara que ve el bon temps convé menjar molta verdura, per si hem de mantenir la línia.

T: Aquestes estiragassoneres ja tenen flor i qualche bajoca.

P: Sí, però n'han nascudes menys de la meitat de les que vàrem sembrar. El mal temps les va afectar.

T: Les cebes i els grells han agafat força, pareix. I aquí què hi heu sembrat, enmig

d'aquests palets?

P: Sí, ara han partit, ja fa estona que estan sembrats. Aquí els de 4 anys han sembrat pastanagues.

T: I els palets quina funció tenen?

P: Evitar que surti herba ja que les pastanagues són de creixement lent i l'herba fa més via a créixer que ells i arriba un moment que són molt mals d'aclarir.

T: I aquests ravenets estan ben atapits?

P: Sí, en vàrem tomar sembrar i van millor que els altres, però els haurem d'aclarir si volem que tomin grossos.

T: I aquesta lavanda està ben florida i ben

plena d'insectes.

P: Sí. És ben plantosa.

T: Idò crec que ja ho hem vist tot.

P: No encara, ara et mostraré que aquest trimestre els alumnes de 4 anys que fan el projecte dels mesos de l'any han sembrat un ametller i els de 4t de primària fan el projecte del vi han sembrat dues parres a la façana de la caseta perquè faci raïm i ombra.

T: Un bon remenat heu duit aquest trimestre!

P: Sempre hi ha feina per fer si en volen fer a un hort.

T: Ho he sentit a dir sempre. Crec que ha arribat l'hora de partir.

P: Ara que me revé. Abans de què parteixis. Crec que he sentit a dir que fas qualque glosa. Que no en faries una ara que som a un lloc idoni per fer-ne?

T: Jo ho puc provar, però amb la condició que tu també has de provar de fer-ne una altra.

P: Idò vengam ho provarem. Començ jo si et pareix bé i et podré convidar.

T: A què em convidaràs?

P: *Benvingut a l'hort escolar
esper que venguis feiner
ja que necessit un amitger
que m'ajudi a cavar*

T: *He vengut a visitar
Sa Tanqueta d'Es Lledoner
si voleu omplir el paner
no vos atureu de feinejar*

P: Crec que no podran mirar gaire gaire la mètrica.

T: Idò que mirin la rima

P: Un que fa el que pot no està obligat a més.

T: Auuu, vagi bé!

P: Igualment, salut i toma en voler!

T: Gràcies. Adéu.

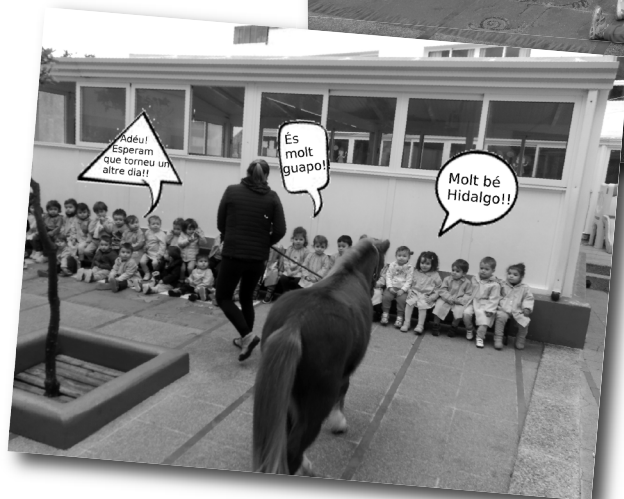
L'estrigassó glosador

Hidalgo ha vingut a visitar-nos!

Escoleta de Sant Alfons
1r cicle

Treball Cooperatiu

Escoleta de Sant Alfons
2n cicle

Treballam per projectes, nova metodologia que tenim totalment implantada al 2n cicle d'infantil. Però així i tot no ens podem aturar, cal estar actius i anar provant diferents formes de fer feina per al bé dels nostres infants.

En aquesta línia, totalment engrescades, hem començat a introduir el treball cooperatiu. Tenim la sort de poder comptar amb uns excel·lents formadors ens en van guiant i donant coratge i empenta (ambdues coses totalment imprescindibles per poder envestir una tasca que en un principi ens era ben desconeguda)

Els nins de 4t d'infantil ja tenen muntades les seves parelles cooperatives. Intentar fer un bon tàndem a l'hora de les rutines diàries (de moment els resultats són molt bons).

Els infants de 5è d'infantil han introduït la parella cooperativa en algunes de les rutines diàries i també el foli giratori, on a poc a poc es van adonant que entre tots els membres del petit grup els resultats de la feina són millors.

Quant a 6è d'infantil, hem posat en pràctica el foli giratori i el llapis enmig (posar-se d'acord, respectar els torns i ajudar-se entre els quatre membres del grup, una de les qüestions més complexes)

En definitiva, una tasca començada aquest curs, però que esperam poder anar ampliant cara als cursos vinents ja que els resultats són més que satisfactoris.

Seguim aprenent i fent feina!

Feim descripcions

1r Primària

Durant aquest segon trimestre els alumnes de 1r, durant les hores de grup flexibles, hem fet diferents activitats per treballar la descripció. El resultat final d'aquestes activitats ha estat l'elaboració d'una descripció d'un personatge, real o imaginari, triat per ells. Aquí teniu una mostra d'alguna de les seves descripcions.

N'Asma és sa mesca germanana petita i té 4 anys.
És molt guapa i simpàtica. És baixa i té els cabells curts.
Dun un jersei ample un corset.

Younes 1r B

N'Star contra les puertitas del mal és màgica i molt guapa. És prima i té els cabells llargs i dun un vestit molt guapa i una diadema.

Elina 1r B

N'Elva és una primera molt guapa i presumida. És alta i té els cabells de color blanc i curts. Du un vestit llarg llarg fins als peus, i té el poder que pot fer gel.

Sandra 1r A

En Bob és una veie dinn raigo. Té els cabells curts i de color groc. El seu cor és quadrat. Sempre està jugant.

Aina 1r A

Art-teràpia

2n Primària

Què és l'artteràpia

Llapis de colors, pinzells i música són algunes de les eines que empenen els artterapeutes per ajudar els infants. La finalitat: arribar a l'inconscient d'una manera creativa. El benefici: aflorar i transformar conflictes que dificulten el desenvolupament de la persona.

Perquè un dibuix, una dansa o una cançó obren les portes a vivències d'integració emocional d'una manera tan subtil com directa: les produccions realitzades a partir de mitjans artístics i sense prefixar objectius permeten convocar les nostres capacitats creadores. Reobren el diàleg amb un món que ens constitueix i del que molts cops no en som coneixedors.

Segons María del Río Diéguez, artterapeuta i doctora en Belles Arts diu: "La arteterapia es una potente vía de apertura al cambio. Facilita la exploración de nuestros límites, recursos, necesidades, etc., de nuestras dinámicas de relación con el mundo; impulsa el desarrollo de formas de interacción singulares, propias, que se integren y den sentido a nuestra experiencia subjetiva de la vida".

Com funciona l'artteràpia?

L'artteràpia ens ajuda a treballar i resoldre conflictes, emocions i sentiments no resolts.

Pintem, dramatitzem, escrivim, cantem, dansem, creem històries i personatges en un territori fèrtil per als desitjos i la imaginació. No tan sols per a les dificultats sinó per a la seva resolució creativa. Un gargot és universal perquè és singular i irrepetible. La persona que fa artteràpia es lliura a una recerca curosa, en confiança, d'allò desconegut de sí mateix que demana ser atès i escoltat.

Artteràpia per a nens

Qui no s'ha meravellat algun cop amb el dibuix d'un nen petit?

La capacitat dels infants per transmetre emocions a través del paper és enormement gran. Parau-

les com "fresc", "original", "espontani", "divertit"... ens vénen al cap quan mirem un dibuix infantil. De vegades, però, ens trobem davant d'un dibuix fosc o estrany que transmet una sensació de malestar o tristesa.

Els dibuixos són un reflex del nostre estat anímic. Analitzant-los, podem extreure informació sobre el que estem vivint en aquell moment. En el cas dels nens, això és més evident, donat que són com esponges que absorbeixen tot el que passa al seu entorn, i ho aboquen en allò que fan. Aquesta capacitat d'assimilació és meravellosa i permet a les criatures aprendre molt ràpidament. Però quan les coses no van bé, és fàcil que es produeixin desequilibris de major o menor intensitat.

Gràcies a la plasticitat de l'art i del procés art terapèutic, podem veure l'estat intern del nen o nena, què l'està limitant o bloquejant i què necessita per superar aquella situació i seguir endavant amb el seu ple desenvolupament i benestar. Cal saber que no hi ha obstacle que no pugui superar-se o millorar-se.

Com ho treballam a l'aula

Els divendres generalment treballam un conte relacionat amb una emoció coneguda pels infants .

Una vegada explicat el conte en parlam i sovint feim activitats d'artteràpia...a través de dibuixos, danses...

Aquí en teniu un petit exemple: si un nen té problemes de concentració, podem proposar-li dibuixar formes, això l'ajudarà a centrar l'atenció. Si es tracta de gestionar i canalitzar les emocions, una bona manera de començar és pintant amb tècniques diverses. Una demanda freqüent és que el nen o nena tingui recursos per tranquil·litzar-se de forma autònoma. En aquest cas, li podem oferir plastilina o fang per modelar: al mateix temps que es calma i s'enforteix la seva voluntat, també s'aclareix el seu pensament.

L'artteràpia per a nens es pot aplicar a molts d'àmbits i sovint els resultats són espectaculars.

Seguim amb els projectes

4t Primària

Aquest segon trimestre ha estat molt intens per als alumnes de quart i hem treballat amb diversos projectes gràcies als quals hem après i treballat molts d'aspectes relacionats amb la cultura, les emocions i també amb el currículum del curs.

PROJECTE AULES GERMANES

Aquest és un projecte que fem amb col·laboració amb les aules de 5è curs d'infantil. Aquest trimestre han començat a treballar-hi els alumnes de 4t B a través del loga i el trimestre següent serà el torn dels de 4t A des del món dels contes.

A loga es fomenta la UNIÓ, la COMPRENSIÓ i l'ACCEPTACIÓ a la DIVERSITAT. Amb aquests objectius s'ha encarat aquest projecte, una experiència dolça i enriquidora que agermanava un nin de 4t de PRIMÀRIA, que anomenam TUTOR, amb un de 4 anys que anomenam TUTORAT.

L'activitat que s'ha duit a terme ha estat senzilla:

El nin TUTOR ha dirigit el petit TUTORAT en unes pràctiques de desinhibició, que han consistit a treure la tensió de l'interior del cos amb el crit de HA!

Llavors també li ha ensenyat a respirar, inspirar i expirar cantant el so de l'Om. També els han acompanyat a fer un viatge a l'interior amb els ulls tancats escoltant i cantant un mantra i finalment s'ha completat el projecte expressant plàsticament, amb colors, les seves emocions; elaborant un dibuix conjunt entre Tutor i Tutorat. Una experiència preciosa i deliciosa.

PROJECTE DE POESIA

Mentre els alumnes de B feien les aules germanes, els de A s'han endinsat en el món de les arts, treballant llengua, expressió plàstica, emocions i escriptura. Han conegut diferents figures poètiques com al·literació, repetició, homofonia, enumeració, comparació, metàfora i acròstic. Han treballat expressió escrita i oral, vocabulari, comprensió i han fomentat la creativitat. A la vegada ho han compaginat amb un estudi del color treballant amb aquarel·les. El resultat ha estat un preciós llibret que han elaborat cada un d'ells amb els seus poemes, dels quals us en deixam un tast:

*Verda és l'olivera,
verda és la primavera,
verda l'aigua del riu i
verda és la llimonera
que al meu pati viu*

Paula del Olmo

*Vaig aprendre molt a Ucraïna.
Gràcies Ucraïna!
També vaig aprendre a xerrar la teva llengua,
que també és meva.
Gràcies, terra dels meus pares.
En els meus records sempre has de viure,
triomfar i somriure.
Gràcies a tu tenc molts amics.
Sempre somio en tornar.
Moltes llàgrimes,
molts somriures i il·lusions.
T'estimaré sempre, perquè en tu
hi ha les meves arrels.*

Andrés Mosiychuk

*M'agrada sentir el batec del meu cor,
m'agrada jugar amb els meus amics.
M'agrada veure el núvol quan plora
i m'agrada el Sol quan brilla.
Però el que més m'agrada
és veure els meus amics riure.*

Aina Bennasar

*Avui no puc pus,
no em llevaré el pijama.
Què puc fer?
Podria anar a comprar,
però no em vull llevar el pijama.
Podria anar al museu,
però no em vull llevar el pijama.
I si vaig a fer un passeig?
Però, és que no em vull llevar el pijama!
Aniré per tot, però sense llevar-me el pijama*

Biel Bennassar

*Admir..
els teus cabells,
el teu somriure,
els teus ulls foscos,
el teu nas petit,
les teves mans...
perquè ets la meva meravella*

Laura Garcia

*T'escric a tu,
sí, a tu, bolígraf vermell.
Tu, que escrius text i dates
amb les teves llàgrimes de sang.*

Pau Blanco

PROJECTE DEL VI

Aquest trimestre el projecte del vi ens ha dut a visitar el Celler Miquel Oliver de Petra, una família que ja du 104 anys fent vi. Allà hem après moltes coses. Ara sabem diferenciar el dipòsit de vi blanc, que s'obre cap endins, del de vi negre, que ho fa cap a defora. Hem après a agafar la copa per la base i el fust, per no escalfar el vi i que per fer un tast observarem primer el color, la brillantor i si hi ha impureses. Llavors ensumarem per veure si fa una oloreta agradable, aroma o, si pel contrari, hi ha olor de vinagre o de suro. Per tastar, haurem d'esperar uns anys perquè ens ha quedat ben present que els tres requisits per beure vi són:

Tenir 18 anys

Tenir quelcom dins la panxa (no beure panxa buida)

Fer-ho amb bona companyia.

Amb na Pilar, la propietària i tercera generació al davant del celler, vàrem cantar un rap al ritme de l'embotelladora que va ser molt divertit. I per acabar ens va donar : "La recepta per ser Happy, happy", que consisteix a trobar de gran una feina que ens agradi tant que no comptem mai els dies que queden per a les vacances.

Va ser una visita fantàstica!

Com podem obtenir una planta?

3r Primària

Els alumnes de tercer de primària hem començat aquest segon trimestre amb el projecte Com podem obtenir una planta.

Al llarg dels trimestres, anirem treballant diferents maneres d'obtenir-la. Com són:

- A partir d'un bulb.
- A partir d'una llavor.
- I a partir d'un esqueix.

EL BULB

Hem començat sembrant un bulb, per obtenir una flor: el jacint. Primer vàrem preparar la terra, després vàrem sembrar el bulb i l'hem anat regant i cuidant fins a obtenir la planta.

Aquí teniu el resultat: Increïble! I fan una oloreta....

Compartim: un projecte intergeneracional

5è Primària

A punt d'enfilar la recta final del curs, els alumnes de 5è de primària continuem compartint experiències amb els voluntaris de Llar de la Tercera Edat de Felanitx en el marc del projecte Compartim! que des de principi de curs funciona vent en popa. Són moltes les experiències que ja duim acumulades amb les trobades que periòdicament desenvolupam, ja sigui en el nostre propi centre, a la Llar o, fins i tot, amb una passejada pels carrers del poble. Durant aquest segon trimestre hem fet activitats molt variades.

Un taller de plàstica amb materials reutilitzats on vam confeccionar unes flors utilitzant papers de colors, palets de fusta, taps de plàstic,... Sens dubte, ha estat una activitat que ens ha ensenyat a passar una bona estona utilitzant moltes de les coses que tenim per casa i a les quals sovint no param atenció. Només hi cal un poquet d'imaginació.

Felanitx en altres temps: una activitat que ens va dur a cinc punts del centre del poble i amb la qual vàrem poder conèixer algunes curiositats, anècdotes i realitats de com era el nostre poble temps enrere. Així, vàrem repassar una miqueta la història del Setmanari Felanitx, vàrem descobrir l'activitat social del carrer Major com a zona d'oci dels felanitxers, vàrem indagar en la història de l'edifici del Mercat, des de la seva creació fins als nostres dies, vàrem visitar les presons recentment descobertes als soterranis de l'Ajuntament i, per acabar, vàrem descobrir la importància que tenia la zona de la plaça de s'Arraval i la glosa que se'n va fer en el seu honor.

Finalment, la darrera activitat del trimestre va consistir en un taller de memòria en què vàrem comprovar que l'entrenament memorístic no és necessari només per a la gent gran, sinó que és una qualitat que convé treballar al llarg de tota la vida i que millora la nostra salut. A més, es pot treballar a través de jocs i activitats molt divertides, la qual cosa va fer que, petits i grans, gaudíssim molt de l'experiència.

Viatge d'estudis a Barcelona

6è Primària

Aquest segon trimestre els alumnes de 6è hem anat de viatge d'estudis a Barcelona. Ha estat una experiència inoblidable i hem viscut aventures que recordarem de per vida. A continuació ens agradaria explicar-vos una sèrie d'anècdotes que, a nosaltres, ens han fet riure molt.

Per a mi, el que més em va agradar va ser tot, i una anècdota que recordaré va ser que érem a la pista de gel i n'Aina Leiva no sabia patinar molt. Jo la vaig ajudar i vàrem començar a patinar, li vaig dir que la deixava que patinàs un poc tota sola, i de cop i volta era a terra! Vàrem riure molt les dues. M'ho vaig passar molt bé.

Mar Garcia Hurtado 6èA

Una anècdota que a mi em va quedar gravada va ser quan vaig despertar el segon dia. La nit passada vam anar a jugar a bitlles, l'endemà estàvem molt cansats i quan va sonar l'alarma del despertador per aixecar-nos em va sortir: "5 minuts més mamà!"

Miquel Àngel Rosselló Veny 6èB

Aquest viatge va ser inoblidable, però una cosa sempre recordaré. Mirau, jo sóc la nina amb més mala sort de l'univers, i just arribar a l'aeroport de Barcelona a un home per les escales mecàniques li va caure la seva maleta, em va envestir i tots els nins que anaven davant meu em varen caure damunt... Va ser molt bo! Però la veritat, em vaig fer mal! Ha ha ha!

Marta Armijo Sureda 6èA

Quan vàrem anar a Barcelona va ser fantàstic, a l'Aquàrium hi havia una cinta que anava per davall un túnel. He fet 179 fotos de tots els llocs que hem visitat i per tots els llocs on hem anat hi havia tendes per comprar, fins i tot màquines amb monedes!

Pedro Izquierdo Tobón 6èB

La pista de patinatge és el que em va agradar més, jo no sé patinar amb patins i menys amb patins de gel, i m'havíeu de veure, me miraven i ja estava al terra, cada segon queia!

Estava congelada de tant de caure, però jo no me rendia, vaig caure mil pics, però al final vaig aprendre un poc de patinatge. I el que em va agradar més va ser que vaig sortir d'allà amb una rialla a la boca."

Àngels Fuster Oliver 6èA

Ens ho vam passar molt bé encara que tots caiguéssim a la pista de gel o que la bolla de la bitllera pesàs molt. El que més em va agradar va ser l'Aquàrium, la pista de gel i la bitllera.

En realitat tot em va agradar però al planetari quasi tothom estava més adormit que despert.

Paula Arias Artigues 6èB

A mi m'ha agradat molt la bolera i la pista de gel, encara que hi va haver un parell de caigudes. Em va cridar l'atenció la Sagrada Família i el Parc Güell, per què estava ple de xinesos. I al Parc Güell tots es volien fer fotos amb nosaltres. Bé si us ho he de dir tot no acabaria mai, només us he contat un resum, en poques paraules ens ho hem passat súper!

Aina Mas Aloy 6èA

“Per a mi aquesta experiència serà inoblidable. Uns grans dies, vàrem passar amb tots els nostres companys i mestres. A la pista de gel ens ho vam passar genial però n'hi havia que queien! També ens va venir a visitar la nostra futbolera Mariona i ens va acompanyar a fer la voltera nocturna. No ho podem descriure tot perquè és mooolt! UNA GRAN EXPERIÈNCIA!”

Ainara Vidal Sureda 6èB

Per començar, aquest ha estat un dels millors viatges que he fet... El que més em va agradar va ser la bitllera, el Cosmo Caixa i sobretot la pista de patinatge. Allà va haver-hi moltes caigudes i també moltes rialles! M'ho he passat súper bé i ha estat molt divertit anar a un viatge amb tots els meus amics.

Andrea Moreno Ferragut 6èA

Va ser molt graciós perquè quan érem a la pista de gel, una mestra em va demanar per fer-me una foto i jo vaig frenar un poquet i justament vaig caure quan li estava fent la foto va acabar a Instagram. Va ser divertit i ens ho vàrem passar genial i sense cap problema!

Carles Obrador Miranda 6èB

A mi el que em va agradar més va ser l'Aquàrium. El túnel va ser súper xulo, perquè passaven els taurons i els peixos per damunt de nosaltres. També me va agradar veure els pingüins que nedaven.

Hi havia morenes, peixos súper guais i els taurons.

Lluís Alejandro Espinoza Yaguana 6èA

Xerrada amb Jaume Ginard

1r ESO

El passat mes de gener va venir en Jaume Ginard a fer una visita als nostres alumnes de 1r i 2n d'ESO. Aquest és un jove artanenc que va quedar sord degut a unes complicacions arran d'una caiguda quan sols tenia 3 anys.

Durant els darrers anys, Jaume ha començat a fer unes xerrades a diferents escoles i instituts per tal d'explicar com és el dia a dia de la seva vida, tot plegat per mostrar als alumnes que tenir una minusvalidesa com la seva no és cap impediment per dur una vida totalment activa, tant des del punt de vista professional com personal. D'altra banda, també aprofita la conversa per conscienciar els alumnes dels problemes amb què es pot trobar una persona com ell, en un món ple de barreres per a gent en la seva situació.

L'alumna Elena Donadel de 1r d'ESO ha escrit aquest text, tot explicant el que va suposar per ella aquesta trobada amb en Jaume.

UN GRAN EXEMPLE...

La xerrada que ens va donar en Jaume Ginard va ser molt motivadora. Jo sempre havia pensat que els sords depenien dels altres fins que vaig conèixer en Jaume.

Em vaig quedar impactada quan ens va dir que va pujar a l'Elbrús, la muntanya més alta d'Europa. Mai no havia conegut a ningú que fos tan valent de fer això, ni que li

Educació Secundària **escola**

agradés tant l'esport com per fer-ho i, a més a més, una persona sorda que no pot sentir les explicacions de com pujar allà ni com fer-ho.

Quan ens va explicar com es va quedar sord em va fer molta pena, també és que jo sóc molt sentimental, però es veu que això és molt impactant. Va dir que es va posar malalt i amb els efectes secundaris d'unes pastilles es va quedar sord. Jo crec que va haver de ser molt dur, a més, sols tenia tres anys i ja havia escoltat a la gent xerrar. Anar a l'escola i no sentir els mestres o els teus companys, no saber què diuen... també la seva família: saber que el seu fill ja no els podrà escoltar...

Però ell va anar a una escola normal, el seu pare no va voler que anés a una escola especial, la qual cosa, per una part no em pareix bé, però per l'altra, sí: ara en Jaume pot llegir els llibres, i així les persones que no saben llenguatge de signes poden xerrar amb ell. Això sí: si dus brackets, barba o ulleres de sol no li va bé, igualment si l'interlocutor es tapa la boca amb les mans o si no vocalitza bé.

Quan va acabar l'ESO va fer un mòdul esportiu i va haver de conèixer gent nova i, és clar, va ser difícil, els seus companys es van haver d'adaptar a ell i a la seva malaltia.

Ens va ensenyar moltes fotografies als alumnes de 1r i 2n d'ESO i es veia molt feliç.

En Jaume és un bon fotògraf, això està clar. Hem vist algunes de les seves fotos i estan molt ben fetes. També ens ha contat com és la seva vida. El seu despertador és una llum intermitent, a l'igual que el timbre de ca seva; aquests petits detalls crec que estan molt bé perquè puguin viure sense dependre dels altres.

Però aquest home és especial, ha complert el seu somni que era pujar a l'Elbrús. És un gran esportista, practica de tot i li agrada molt fer esports d'aigua, com el surf, esquí aquàtic o paddle surf... es veu que li agrada, a més, un altre hobby és la fotografia. De totes les activitats que fa sempre té fotos o vídeos. En alguns dels esports que practica hi havia un risc molt gran de mort.

La xerrada va ser molt entretinguda: vàrem escoltar amb molta atenció tot el que deia i miràrem bocabadats totes les fotos que ens mostrava.

A més, crec que és un gran exemple, perquè gent sense cap problema no fa això, en canvi ell sí, ell viu la vida i li és igual si hi ha un risc: ell ho fa perquè vol.

Elena Donadel Almodóvar
1r d'ESO B

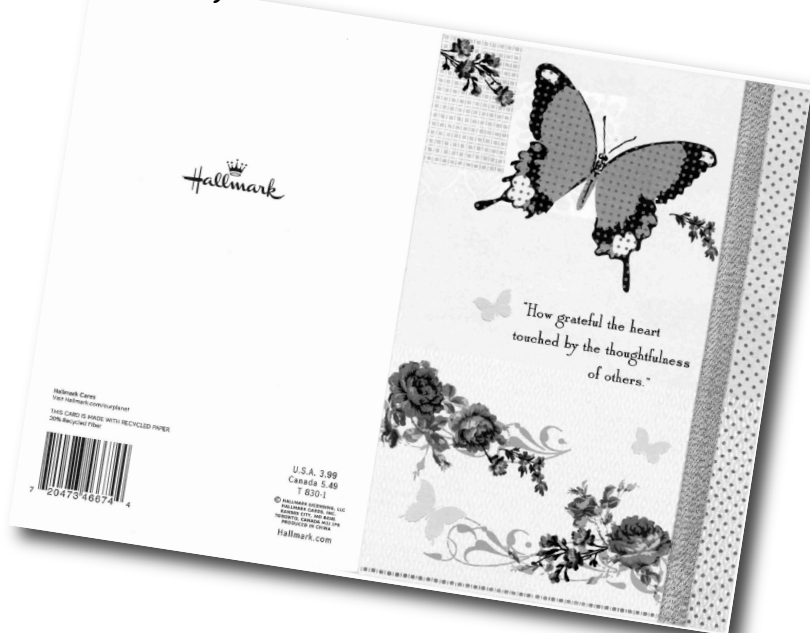
The world needs
more love letters

2n ESO

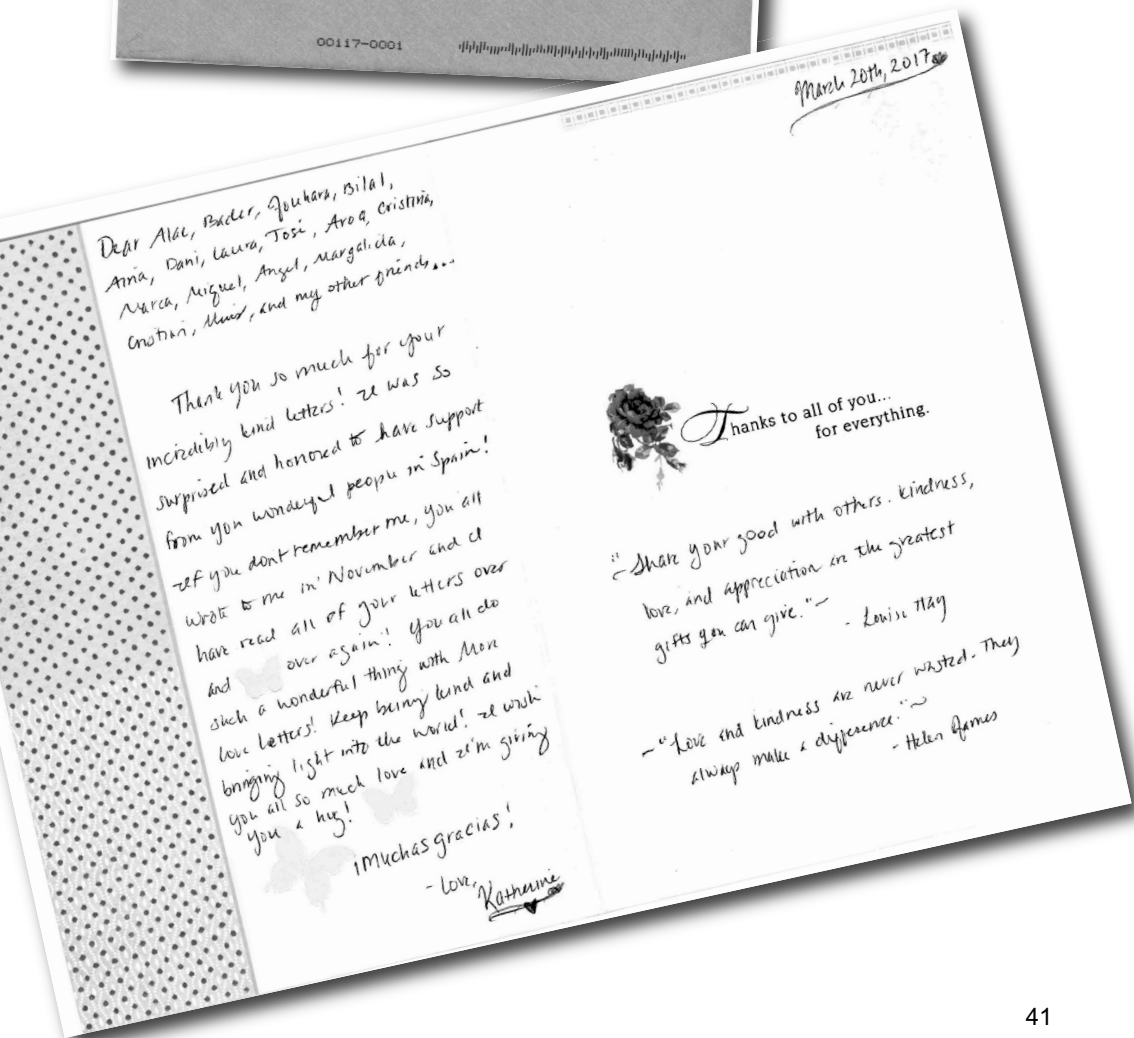
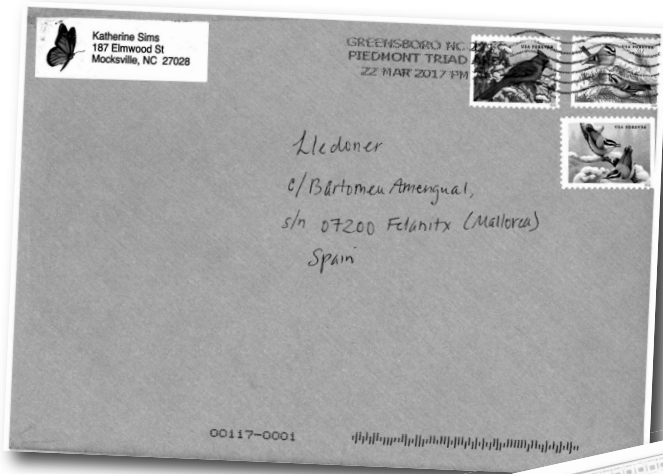
El trimestre passat els alumnes de 2n d'ESO varen participar en el projecte de "The World Needs More Love Letters"

que consistia a enviar cartes d'amor i ànims a persones que en aquell moment ho necessitaven. Els alumnes havien triat una noia nord-americana, Katherine, que necessitava ajuda perquè degut a la mort i malalties d'uns familiars seus patia d'una depressió profunda i la seva mare demanava suport emocional mitjançant la pàgina web www.moreloveletters.com. (Podeu veure exemples de les cartes enviades a la revista anterior)

A Katherine li han arribat les cartes dels nostres alumnes i li han agradat tant que ha decidit enviar-los una carta d'agraïment. Katherine explica que les nostres cartes l'han sorpresa moltíssim, no s'esperava rebre ajuda de persones d'altres països. Els dona les gràcies per ser amables i generosos i els anima a seguir així perquè el que han fet ha donat resultat: han ajudat a una persona desconeguda, l'han fet sentir-se millor i veure que el món està ple de persones amb un bon cor. Katherine ha rebut un total de 355 cartes de 44 estats i 10 països diferents. Estam orgullosos de ser uns d'ells.

Educació Secundària **escola**

Intercanvi Holanda-Mallorca Fantàstic!

3r ESO

Enguany durant el segon trimestre del curs 2016-2017 hem realitzat un intercanvi, cinc dies, a una ciutat al sud-est d'Holanda. La ciutat és Nijmegen, la ciutat més antiga de tota Holanda. Hem fet l'intercanvi amb una escola Montessori.

L'escola és impressionant. Està formada per quatre edificis, i un altre edifici utilitzat només per fer esport. Cada edifici compta amb tres pisos; biblioteca, sala d'ordinadors, bar, sala d'estar, classes equipades totes amb televisors i pissarres digitals, també sales on guardar les jaquetes, cuines, i altres instal·lacions com taquilles que s'obren només amb una targeta personal, wifi per tot l'institut i punts per carregar els telèfons mòbils.

El primer dia quan vàrem arribar, els alumnes holandesos juntament amb els seus pares ens esperaven amb molta emoció a l'entrada d'un dels edificis. Vàrem entrar a fer una petita picada per donar-nos la benvinguda, vàrem menjar postres típiques d'Holanda com els Stroop Wafles. Després d'això, cada un de nosaltres va anar a les seves respectives cases, i creim que tots vàrem estar d'acord en que

les famílies eren molt acollidores.

L'endemà va arribar el que molts de nosaltres esperàvem amb molta por i emoció: a Holanda una de les coses que ens va cridar molt l'atenció era l'ús de les bicicletes, i nosaltres també ho havíem de provar. Així que al matí partírem tots cap a l'escola en bici. Per a molts de nosaltres va ser tot una aventura, ja que havíem de fer més d'una hora de camí per arribar a l'escola. Després ens varen mostrar l'escola, i vàrem agafar les bicicletes (una altra vegada!) i partírem cap a la ciutat.

El tercer dia va ploure, però això no ens va impedir tenir un dia molt productiu, encara que no poguérem anar en bicicleta. En arribar a l'escola vàrem començar a encalentir el cos, fent un poc d'esport.

Educació Secundària **escola**

Després d'això encara ens quedaven forces, així que vàrem partir cap a la pista de gel, on vàrem estar un parell d'hores demostrant el nostre talent amb els patins, i com que som nins intel·ligents també sabem cuinar, i ho vàrem demostrar en tornar a l'escola. Vàrem cuinar un menjar típic d'Holanda, "Boerenkool&hutspot", amb l'ajuda dels estudiants holandesos. Després de cuinar, tocava tastar el que havíem cuinat. Així que va ser el dia que vàrem sopar més prest, a les quatre i mitja de l'horabaixa!

Un pic acabades totes les activitats, cada un tornà a ca seva a preparar-se, ja que al vespre hi havia una festa de disfresses organitzada per l'escola.

El penúltim dia vàrem anar a visitar Hertogenbosch, una ciutat on se celebrava el carnaval d'una manera un poc extravagant. La gent anava vestida de color vermell, blanc i groc, amb granotes verdes i jaquetes amb insígnies.

El darrer dia vàrem berenar a l'escola del menjar que vàrem preparar el dia abans a casa. Ens vàrem acomiadar amb alegria, sabent que ens tornàriem a veure prest.

Dues setmanes després varen venir els alumnes holandesos a ca nostra i la nostra escola. El primer dia només vam tenir temps de fer un petit brunch i donar-los la benvinguda a l'escola i l'horabaixa tothom va fer el que va voler.

El segon dia vàrem visitar Portocolom i vàrem anar a la platja, on els holandesos varen gaudir molt. Llavors vàrem tornar a Felanitx i dinàrem de paella a l'escola. Als holandesos, tot i que era molt bona, no els hi va agradar massa.

El tercer dia el vàrem passar per Palma i llavors pujàrem a la Serra de Tramuntana on vàrem quedar a dormir al refugi de Son Amer. Aquella nit va ser molt llarga, compartint l'habitació de 24 persones!

L'endemà al matí vàrem anar a fer una excursió amb els alumnes de grau mitjà per la Serra. Vàrem tenir l'horabaixa lliure i en arribar el capvespre vàrem anar a sopar tots junts, pares, mestres i alumnes. Un vespre inoblidable!

El dia següent va arribar el comiat, va ser molt dramàtic i tots vàrem acabar plorant.

A dia d'avui creim que ha estat una experiència molt positiva, ja que hem fet bons amics i sabem que els tornarem a veure en un futur.

Creim que l'intercanvi ha anat molt bé, hem rigut molt i ens ho hem passat tots molt bé, malgrat a vegades no tot era com volíem. Ens agradaria repetir l'any que ve aquest viatge, i ja que seguim en contacte, tornar-los a veure.

Neus Soler i Ylian Morillas
3rB ESO

Qui diu que el món de la ciència és per als grans?

3r ESO

Enguany a l'escola hem iniciat un nou projecte: s'han començat a introduir els més petits de la casa en el món de la ciència.

Hem començat pels més petits, pels alumnes de tercer d'infantil i els de cinquè i sisè d'infantil. Les mestres abans de venir al laboratori els varen explicar un poquet on anaven perquè per a ells és un món nou.

Els vàrem posar les seves bates i amb ajuda dels alumnes de 4t d'ESO i els alumnes de 3r de PMAR vàrem fer diversos experiments.

Els alumnes de tercer d'infantil vàrem veure capil·laritat a través del llibre del Monstre de colors. També electricitat estàtica: els alumnes de 4t d'ESO varen fer unes papallones i amb l'ajuda d'un globus que fregaven per la roba feien moure les ales de les papallones.

Després varen veure l'erupció d'un volcà i vàrem fer pasta d'elefant; varen quedar tots bocabadats.

I aprofitant que els alumnes de cinquè d'infantil fan el projecte dels ametlers varen venir al laboratori i vàrem fer colònia de flor d'ametler i sabó de flor d'ametler. Per fer la colònia, varen picar les flors amb un poc d'aigua destil·lada, després li varen afegir alcohol etílic i la varen colar. Per elaborar el sabó, varen rallar pastilles de sabó, el vàrem mesclar amb un poc d'aigua fins aconseguir una pasta que es podia treballar i varen posar flors d'ametler, feia una bona oloreta.

Ha estat una gran experiència, tant per als petits com per als grans. Una gran mostra de treball cooperatiu, que només ha començat.

Educació Secundària **escola**

Els nous murals de l'escoleta

3r ESO

A l'escoleta ara hi tenim murals nous al pati. Els han fet un grup d'alumnes de 3r d'ESO de la nostra escola, basats ens uns

dels pintats per l'artista il·lustrador Joan Turu.

Tot va començar amb una anècdota divertida ... Els alumnes de 3r volien una finestra a la seva classe que tingués unes bones vistes, però no en tenien cap de finestra i molt manco amb vistes a cap lloc interessant ... així que van decidir fer-se-la! Entre tots els de la classe van triar què hi volien veure per la finestra i, un cop decidit, van posar en marxa el seu pla de veure el far a través de la cova foradada. Com que això de pintar per les parets (amb permís dels grans!) els va fer molta gràcia, van voler compartir el seu art, alegria i il·lusió amb els més menuts de la nostra escola: els nins i nines d'infantil.

Mans a la feina i ben carregats de pots de pintura i pinzells, un bon dia van canviar la seva finestra que mira al far, per uns dibuixos per la bona convivència entre els nins al pati de l'escoleta. I entre tots els que hi van poder participar, de forma cooperativa, van treballar junts per aconseguir uns resultats fabulosos que us convidam a visitar.

Una experiència encantadora, dinàmica, productiva i satisfactòria pels més grans i un altre tant pels més petitons, que observaren l'escena amb ulls ben bocabadats i admirats per aquells nins grans que els decoraven el seu espai.

... i sabeu què? Idò que tots ho vam passar pipa i que en voler, podem repetir l'experiència! Va ser un plaer poder compartir el voler i saber fer dels uns amb els altres.

Educació Secundària **escola**

Proves cangur

3r i 4t ESO

La nostra escola ha pres part, per setena vegada, en les proves matemàtiques Cangur que es duen a terme arreu de tota Europa el tercer dijous del mes de març. Enguany és la XVIII^a edició.

Aquesta prova està adreçada, en forma de competició, als alumnes de 3r i 4t d'ESO i batxiller.

Per segona vegada els alumnes de 5è, 6è i 1r i 2n d'ESO participen al concurs però fan les proves al nostre centre.

El dia assenyalat fou dia 16 de març i al nostre col·legi li va tocar fer les proves al pavelló de Campos. A més enguany ens van demanar si podíem muntar la megafonia i per primera vegada, dins el pavelló de Campos, vàrem entendre les instruccions del coordinador i les paraules del batle de Campos.

Allà ens reunírem quasi 400 alumnes de tercer i quart d'ESO i de batxiller de la comarca (Santanyí, Felanitx, Lluçmajor, Porreres i Campos)

L'horari previst era el següent:

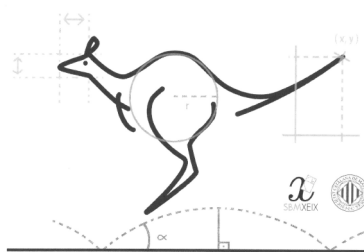
- A les 9 arribada dels centres al lloc de concentració.
- De les 9'30 fins a les 10' 45 es realitzaren les proves matemàtiques.
- Després l'organització ens deixa mitja horeta per berenar.
- De les 11'15 fins a les 12'30 es va dur a terme una gimcana matemàtica.
- Finalment devers les 13'00 tornàrem cap a la Vila.

L'estructura d'aquestes proves és la següent:

Cada nivell consta de 30 preguntes totes elles amb 5 respostes i només una de correcta,

Les 10 primeres valen tres punts cadascuna, les 10 següents quatre punts i les 10 darreres (bastant més complicades) cinc punts. Per cada resposta errada es descompta una quarta part del valor de la pregunta.

Cangur
2017

A la propera revista us informarem dels resultats d'aquestes proves a tots els nivells.

La part divertida de la jornada, que es du a terme a Campos, és just després de les proves. Ens preparen una gimcana amb proves matemàtiques de poca durada i una prova de llarga durada.

Fues, corregudes, ganes d'acabar les diferents propostes...

La veritat és que aquestes proves són una excusa per fer una trobada de gent interessada en les matemàtiques. Des de professors fins alumnes. La competició, tot i ser important, passa a un segon plànol.

Aquí hi ha una petita mostra d'algunes de les preguntes que surten a les proves.

4. La figura mostra un rectangle amb franges verticals de la mateixa amplada amb zones blanques i zones grises. Quina porció de l'àrea del rectangle és blanca?

- A) $\frac{1}{2}$ B) $\frac{1}{3}$ C) $\frac{2}{3}$ D) $\frac{3}{4}$ E) $\frac{2}{5}$

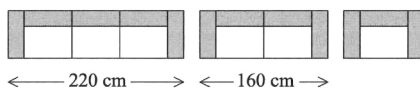
5. En Toni escriu tots els nombres de l'1 al 20 seguits en una fila i obté aquest nombre de 31 xifres:

1234567891011121314151617181920.

Llavors esborra 24 xifres d'aquestes 31, de manera que les 7 xifres que queden formen, en l'ordre en què han quedat, un nombre que és el més gran possible. Quin és aquest nombre?

- A) 9671819   B) 9567892   C) 9781920   D) 9912345   E) 9818192

6. Una botiga de mobles ven sofàs i butaques fets amb mòduls prefabricats. L'amplada del sofà de tres places és de 220 cm i la del de dues places és de 160 cm. Quina és l'amplada de la butaca individual?

- A) 60 cm   B) 80 cm   C) 90 cm   D) 100 cm   E) 120 cm

26. En Simó vol tallar un tros de cordill en 12 parts, totes de la mateixa longitud, i hi marca els punts per on ha de tallar. Na Bàrbara vol tallar el mateix tros de cordill en 8 parts, totes de la mateixa longitud, i també hi marca els punts per on ha de tallar. Na Carla troba el cordill i el talla per tots els punts que veu marcats. Quants trossos de cordill obté na Carla?

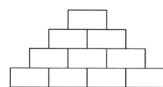
- A) 20   B) 16   C) 8   D) 12   E) 18

27. Na Paula ha d'escriure un nombre en cadascun dels quadrats de la taula 3×3 de la figura, de manera que la suma dels nombres que hi ha en dos quadrats qualssevol que tenen un costat en comú sempre val el mateix. Ja ha escrit un 2 i un 3 en les caselles que mostra la figura. Quan hagi acabat d'emplenar la taula, quina serà la suma de tots els nombres que hi apareixeran?

2		
		3

- A) 18   B) 20   C) 21   D) 22   E) 23

19. Na Sara vol escriure un nombre enter positiu en cadascuna de les caselles del diagrama adjunt. Posa els nombres que vol en la fila inferior i cadascun dels altres nombres és la suma dels dos que té immediatament a sota. Quina és la quantitat màxima de nombres imparells que pot escriure na Sara?

- A) 4   B) 5   C) 6   D) 7   E) 8

Viatge d'estudis al País Basc

4t ESO

Sembla que era l'altre dia que acabàrem sisè de primària i arribàvem a Es Lledoner, l'escola nova que era tan gran i nosaltres ens sentíem tan petits. Doncs, ja han passat tres anys i hem arribat a quart d'ESO, el temps passa molt aviat. En aquest darrer any no podia faltar el viatge d'estudis. Aquest darrer viatge, amb els amics de tota la vida, que podrem recordar sempre.

Vàrem partir dia 13 de març cap al País Basc, molt emocionats i amb ganes de passar-nos-ho bé, acompanyats de Jaume Vicens i Milka Mohamed, als quals volem agrair que ens hagin acompanyat en aquest viatge.

Sortírem de Felanitx a les sis del matí cap a l'aeroport de Palma. Agafàrem un avió i en arribar a Bilbao anàrem a visitar

Santander, caminàrem per la ciutat i dinàrem allà. Llavors anàrem cap a l'hotel per fer el repartiment de les habitacions. Hi havia habitacions que tenien sofà llit i quan et seies enmig s'aplegaven, a més a més les parets no feien més d'un centímetre i podies sentir les converses de l'habitació de devora, si cantaven i fins i tot el renou de la dutxa.

Anàrem a sopar i estàvem molt cansats! El menjar és una de les millor coses del País Basc, va ser boníssim. Sobretot les tapes! La resta de dies visitàrem San Sebastián, on passejàrem per la platja de la Concha; Bilbao, el museu Guggenheim; les ciutats de Bermeo, Gernika i la Vitòria.

I és que no aturàrem de fer coses en tot el viatge! Vam gaudir com nins petits al camp d'aventura, tirant-nos per tirolines i cridant com bojos, i si no us ho creis demanau-ho a na Milka que ella hauria quedat allà hores!

Educació Secundària **escola**

També anàrem a jugar a paintball vestits de militars, i pareixia que anàvem a la guerra, riguèrem molt, sobretot per pujar la muntanya plena de costes que hi havia per arribar-hi. I el millor de tot és que malgrat estàvem cansats, encara ens quedaven forces per passejar-nos pels passadissos de l'hotel a la una de la matinada i canviar-nos d'habitacions, o per jugar a cartes tots plegats a la sala de l'hotel fins que ens apagaven els llums i per estar desperts a l'habitació parlant de tot el que havíem fet durant el dia o mirant Disney Channel per riure un poc. Encara que dormíssim poc no ens preocupàvem, ja que cada dia fèiem més d'una hora amb bus i allà podíem dormir. I és que el nostre bus era en Benito, que tenia wifi i bany!

I va passar molt aviat, no ens n'adonàrem i ja era el darrer dia, 13 de Març, anàrem a Oviedo, gaudírem dels darrers "souvenirs" i partírem cap a l'aeroport. En arribar a Felanitx pareixia que feia dues setmanes que ens n'havíem anat, i no teníem cap ganes de tornar a l'escola i a la rutina.

Marxandatge

FPB Comerç

L'assignatura de marxandatge, impartida per Glòria Monjo Sureda. Volem destacar el mostrador, el cartell publicitari i el display, ja que ens han permès assolir alguns conceptes bàsics sobre les tècniques de venda.

El mostrador és un lloc dirigit als clients i per tant, a la via pública, que serveix per mostrar els productes en oferta, més nous o de temporada d'un establiment. Els alumnes d'aquest curs vàrem muntar un mostrador de Nadal amb materials molt fàcils d'aconseguir: fulls de colors, cola, caps de sabates, cotó, grapes, tassons de plàstic, rotllos de cartró, etc.. Així, vàrem desenvolupar la nostra creativitat i també vàrem aprendre tècniques d'exposició per desenvolupar-les en un futur quan treballem en un comerç.

El cartell publicitari és un full de paper, cartró o altre material, manuscrit o imprès, que serveix per donar informació sobre alguna cosa. El 14 de febrer, dia dels enamorats, el nostre curs va competir en la creació d'un cartell publicitari per promocionar diversos productes per regalar, i per tant, vendre en aquest dia. Els materials utilitzats foren: llapis, cartolines de colors, retoladors de colors, cola, etc.. L'objectiu d'aquesta creació ha estat la d'aprendre una tècnica d'innovació basada en la impulsivitat de comprar en les dates assenyalades. Tots els cartells exposats foren votats pels propis alumnes, tenint en compte l'originalitat, la composició i el producte que es posava a la venda.

Un display és un element publicitari que es col·loca sobre el taulell o sobre els prestatges per incidir en la venda. L'alumnat ha elaborat displays de rebaixes i d'exposició. Per elaborar-los hem fet servir tisores, cola, pintura, cartró, etc.. La finalitat d'aquesta tasca és la d'aprendre a realitzar formats cridaners per a la venda dels productes, i saber en exposar-los de manera atractiva en una botiga o establiment per un consum eficaç.

Durant aquest 2n trimestre, els alumnes de 1r de comerç de Formació Professional Bàsica hem realitzat diverses tasques de

Anàrem de rua!

FPB Perruqueria
i estètica

Els alumnes de segon curs de Formació Professional Bàsica de Perruqueria i Estètica van realitzar 50 maquillatges de lleons i

alguns pallsos infantils amb motiu de la celebració de Sa Rua 2017 en el terme municipal de Felanitx.

Tres setmanes abans de la celebració de la Rua, la portaveu d'una comparsa integrada per cinquanta persones va contactar amb Marian Molinera, professora d'Estètica d'Es Lledoner per demanar-li si els alumnes de segon de Formació Professional Bàsica de Perruqueria i Estètica estarien interessats a executar maquillatges de lleó a tots els integrants d'aquesta comparsa, la qual es va inscriure a l'Ajuntament de Felanitx i volia optar a la concessió d'algun premi.

Quan els alumnes van escoltar la proposta, van dir entusiasmats que era un treball de molta responsabilitat ja que suposava el seu primer projecte en equip fora de l'escola, però també era una oportunitat per poder demostrar-se a si mateixos el seu aprenentatge i habilitats adquirides en tècniques de maquillatge de fantasia. Per tant, varen acceptar amb molt gust la proposta de la comparsa.

Per aconseguir un millor desenvolupament del projecte encarregat, van programar l'activitat:

Primer de tot, els alumnes varen realitzar un esbós d'un lleó i van seleccionar la paleta de colors adequada. Una vegada definit el maquillatge, es va practicar a classe durant les setmanes següents per adquirir destresa i controlar el temps designat a cada persona (aproximadament 8 minuts). Finalment, van complementar el treball mitjançant un inventari que contemplava tot el material necessari per desenvolupar aquesta acció i van aprofitar per calcular també el preu de cost d'aquest utilatge.

Per fi va arribar el gran dia. La desfilada es va celebrar el dissabte dia 25 de febrer i la concentració de participants es va produir a les 15:00 hores a la Plaça d'Espanya.

El grup d'alumnes maquilladores s'havia citat tres hores prèvies a l'esdeveniment, a la Plaça de les Palmeres i van seguir amb puntualitat suïssa el programa pautat amb molta professionalitat. A més, els alumnes varen gaudir d'un ambient molt animat que denotava motivació a balquena.

Després d'una jornada molt profitosa va arribar el veredict del jurat i la comparsa maquillada per nosaltres va guanyar el tercer premi valorat en 200 €.

Quin orgull per a nosaltres!

Adquirim experiència

CF grau mitjà

Durant aquest segon trimestre els alumnes del *Grau Mitjà en Conducció d'Activitats Físiques i Esportives en el Medi Natural* han guiat diferents rutes a peu a l'aire lliure a l'alumnat dels cursos d'ESO i també als nins i nines de l'intercanvi, posant així en pràctica els continguts teòrics estudiats durant el curs.

Les excursions realitzades han estat: 1r d'ESO: Ermita de la Victòria, 2n d'ESO: Son Real, 3r d'ESO: Embassament de Cúber i Coll de l'Ofre, 4t d'ESO: Castell d'Alaró, Intercanvi: Sa Cometa des Morts (Lluc).

Durant aquestes sortides, els alumnes del Cicle Formatiu han duit a terme xerrades explicatives sobre l'equipament, la seguretat a la muntanya, la flora, la fauna, geografia, geologia i patrimoni històric i cultural (forn de calç, ermites, pedreres, talaies, necròpolis, Sitja, castells roquers, embassament de Cúber, construccions de pedra en sec, ...).

En conclusió, una activitat que pretén potenciar la pràctica de l'exercici físic a la natura amb seny, respecte i amor.

Centre d'alt rendiment esportiu

CF grau superior

Laboratori 22? què és això? Doncs bé, no podem definir-ho com a un centre de fitness convencional ple de màquines de musculació, sales d'activitats dirigides, sala de cardi, etc. Aquesta és una instal·lació de Manacor on els seus clients hi acudeixen per incrementar el seu rendiment esportiu d'una manera totalment controlada i objectiva o bé per seguir programes de prevenció de lesions. Allà tenen la tecnologia més avançada que permet els entrenadors dissenyar entrenaments funcionals i individualitzats. Disposen de plataformes de contactes

(valoració de la força del tren inferior), màquines pneumàtiques que indiquen la potència a la qual treballa el subjecte i la polítilja cònica, famosa per la seva eficàcia en el treball excèntric dels músculs.

De tot això és del que pogueren gaudir els alumnes de primer de grau superior en la seva visita al centre. Experimentaren diferents tipus d'entrenaments utilitzant la tecnologia de què disposa el gimnàs i així notaren la diferència entre les màquines "convencionals" i les de tecnologia més avançada i funcional.

En definitiva, una experiència que els feu augmentar la seva visió sobre l'entrenament i l'aplicabilitat de conceptes fisiològics i biomecànics apresos.

LES PETITES COSES DE LA VIDA

Quan em varen proposar escriure aquest article em va venir ben de nou: BUFF!!!- el primer que vaig pensar- Aquesta vegada és el meu torn.

De nina ho volia provar tot; ball de bot, música, manualitats, tot allò que se'm passés per davant. Això sí, també s'ha de dir que no hi havia tanta oferta com ara, era més bo de fer triar. Quan havia passat el curs ja tot quedava allà.

A mesura que van passant els anys, les aficions van canviant. Ara som una persona a qui li agrada estar ocupada i “fer coses”, per dir-ho de qualque manera. Adoro aprofitar el temps lliure, per suposat, però de les aficions que he conservat amb els anys i que m'agrada molt és llegir. Normalment hi dedico una estoneta els vespres.

Una altra de les passions que tinc és viatjar encara que no ho pugui fer les vegades que voldria. Ja m'agradaria!

I, sobretot això, m'encanta gaudir de les petites coses de la vida: passar estonetes amb els amics, estar en companyia de la família, passejar vorera de mar. Xerrant de la mar, em considero una enamorada de Portocolom, el poble on he tingut la sort de néixer, créixer i, fins a dia d'avui, residir.

Ja de ben petita la meua mare sempre m'ha dit que agafava els contes i les pepes i jugava a mestres. Vet aquí realment una altra de les meves ocupacions més importants: el món dels infants sempre m'ha estirat. He tingut tanta sort que amb els anys m'hi he pogut dedicar i gaudir de la meua feina.

I fins aquí les meves dèries. Molts d'anys i bones festes!!

Margalida Adrover Marqueño
Mestra de primer cicle d'infantil

COM TRACTAR EL DOL EN ELS INFANTS

Al nostre centre considerem que l'educació emocional és molt important ja que ajuda a l'educació integral de l'alumne, i dintre de les emocions, hi ha unes considerades més agradables que unes altres, però al món i a la vida real hem d'aprendre a lluitar amb totes.

Per aquest motiu, alguns membres de l'equip de suport hem assistit a un curs que té relació amb l'educació emocional, un curs que ens ha ensenyat com gestionar el dol a l'aula i al centre. Un curs molt intens i emotiu, ja que ens va despertar moltes experiències viscudes a tots els assistents.

Per desgràcia el tema de la mort, el dol i la pèrdua a les societats d'avui dia és considerat un tema tabú, i en ocasions, els adults intentam allunyar els nins d'aquestes tristeses i patiments, fent-los així més vulnerables davant situacions difícils. I el que realment hem de voler tots, tant pares com mestres, és fer nins més forts i valents en tots els aspectes, que sàpiguen fer front a totes les pedres que ens posa la vida, aprenent que no sempre es guanya,

ni tot és de color rosa, però que d'un dia gris també podem aprendre molt i no cada dia és gris.

Com bé sabem cada nin, cada persona és un món, i en aquest curs no hem aconseguit receptes màgiques per a situacions difícils, sinó que hem après moltes coses que a continuació us anirem detallant en diferents punts.

Per començar, farem una definició sobre què és el dol? El dol és un procés emocional, íntim i privat que passam quan hi ha una pèrdua d'algun familiar, amic o conegut. Cada persona ho viu d'una manera diferent, depèn molt del bagatge de cada individu, del succés i també influeix molt el caràcter de cada un.

Hem de tenir en compte que quan hi ha dol a l'aula, tot el centre i la comunitat educativa es veuen afectats, ja que crea un gran impacte emocional. El dol crea confusió, gran desconcert i altera la dinàmica del centre. En aquests moments s'han d'atendre les necessitats dels infants, acollint les seves emocions i els seus sentiments. També hi ha d'haver molta coordinació

entre la família i l'escola. Hem de tenir cura amb els nins que pateixen dol ja que necessiten especial atenció, molta ajuda i pensar que els mestres participen activament. D'aquesta manera, es poden fomentar espais de comunicació i donar oportunitats a que els nins puguin expressar el que senten.

Sabem que hi ha unes fases del dol que es passen i són molt important distingir-les:

1- Negació: estam en xoc emocional, no et pots creure que et passi a tu, aïllament...

2- Ira: sents ràbia, agressivitat i confusió.

3- Negociació: calma interna, començam a veure la realitat.

4- Depressió: tristesa, apatia, tocam fons.

5- Acceptació: resignació, tens un buit però comences a tenir dies bons encara que saps que mai serà no igual.

Com entenen la mort els infants?

La mort és entesa de forma diferent segons l'edat en què es troba l'infant i es va modificant i fent més complexa així com el nin o nina va madurant. Factors com l'edat, el context familiar i el desenvolupament emocional són claus en la formació d'aquest concepte. Per tant, és important conèixer en quina etapa es troba cada nin o nina per tal de saber com abordar el tema i saber respondre els seus dubtes i preguntes.

A la primera infància (des 0 als 2 anys) tenen un coneixement escàs de la mort, l'entenen com una absència o separació. Perceben els canvis en les seves rutines i a l'entorn més proper, a més, de ser sensi-

bles als estats d'ànim de la gent que l'envolta.

Dels 3 als 6 anys creuen que la mort és temporal i reversible, pensen que dormen o que potser tornaran. No creuen que la mort sigui universal, que li pugui passar a tothom i interpreten de forma literal qual-sevol explicació que els donam.

Dels 6 als 10 anys ja saben que la mort és definitiva i irreversible, evolucionen en el concepte que la mort és universal, per aquest motiu a vegades poden mostrar preocupació. A més, comencen a manifestar molta curiositat i interès en els fets, causes, ritus i cerimònies que envolten la mort.

Els nins i nines pre adolescents, entre els 10 i 13 anys, ja comprenen la mort en la seva totalitat i són conscients dels canvis que poden afectar a la seva vida i al seu futur, així i tot, en ocasions tenen dificultat per verbalitzar el que senten sobre la mort.

Els adolescents tenen plena consciència de la mort i necessiten ser tenguts en compte i sentir-se integrats en els ritus de comiat.

Quan els nins es troben en una situació de dol, poden aparèixer diferents problemes i

dificultats que hem de tenir presents, alguns d'aquests són: símptomes d'ansietat i manca d'interès, negació de la realitat de la pèrdua, inquietud i desconcert, angonya pel futur, canvis importants en el rendiment escolar o trastorns del son i l'alimentació.

Com comunicar la mort d'un ésser estimat als infants i com ajudar-lo? Els nins necessiten que se'ls expliqui la mort d'aquella persona estimada atenent els fets i les causes que l'han provocat, sempre per mitjà d'una persona propera i en la qual confii, ja que han de saber la veritat sempre, i com més aviat millor. Encara que no és necessari donar cap explicació "de cop", ho podem fer a poc a poc, atenent els seus interrogants i inquietuds, de manera que puguin sentir-se escoltats i reconfortats. Però sempre hem de tenir en compte la capacitat emocional i cognitiva que el nin té per poder comprendre la informació i integrar-la.

També els ajuda que els adults del seu entorn proper li mostrin els seus sentiments, perquè entenguin que la tristesa és una cosa normal en situacions així. Per altra banda, hem de tranquil·litzar les pors que li puguin sorgir al nin. Després de tot això, hem de respectar el temps del nin, ajudant-lo a expressar les seves emocions,

i si li costa fer-ho de manera oral, li podem recomanar que ho faci a través de l'escritura, fent una carta de comiat o començant un diari, entre altres.

S'ha de deixar que sigui el nin que decideixi si vol participar dels rituals de comiat, però sempre ha d'anar acompanyat i se li ha d'explicar amb antelació el que succeirà.

Els adults hem de tenir paciència amb els nins perquè a vegades es poden mostrar irritables o malhumorats, i fins i tot, poden tenir conductes inapropiades, per això és adequat posar límits, i fer-los entendre que això no els farà sentir millor. També els pot ajudar el fet de compartir amb ells el nostre testimoni, parlant de les experiències que hàgim pogut viure quan érem més joves, ja que així veuen que malgrat la mort faci mal, podem seguir endavant.

I el que realment ajudarà als nins és tornar com més aviat millor a la regularitat de la seva vida quotidiana. Si bé és cert que la normalitat ajuda molt als nins, no podem oblidar la situació en què es troba el menor, i convé intentar ser el més flexible possible dins aquesta normalitat. Finalment, també és de vital importància la comunicació entre pares o tutors i l'escola, i poder així oferir-los l'ajuda i el suport necessari, tant pel nin com per la família.

Bibliografia:

Material extret del curs "I ara què farem...? La gestió del dol a l'aula i al centre"

Formadora: Antònia Ramis Oliver (Psicòloga del Grup d'Intervenció Psicològica en Emergències i Catàstrofes del COPIB)

<https://manejodelduelo.com>

https://www.centroacadia.es/explicar_perdida_ser_querido_ninos/

<http://psicologaglobal.com/duelo-nino/>

DEL RAÏM AL VI!

Benvolguts *science-friends*.

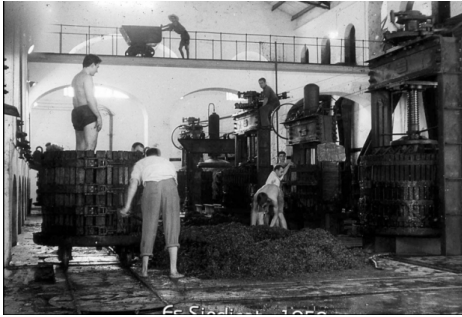
Comença a fer olor de panades o som nosaltres que de les ganes que en tenim ja percebem sensacions que realment no sentim?

Ja ve Pasqua i amb ella vénen dies de vacances! Com no? Però com hem comentat a altres articles, sempre que hi ha festes, els mallorquins aprofitem per fer bons plats i bones menjades. Deu ser un vici que tenim, del qual no ens podem privar perquè és un dels trets que ens fa ser mediterranis i formar part d'una cultura alimentària i popular que ens enriqueix front altres indrets del planeta. Feta aquesta divagació patriòtica, anem per feines!

Panades, rubiols, freixura, rostit,...., buff! Massa menjar, però bo! I amb tota aquesta varietat alimentària, hem de beure aigua? La resposta és NO. No si teniu edat, que quedi clar! En aquest article parlarem del vi, fruit preuat de la nostra terra i beure pràcticament diví que ens acompanya a diari a molts de dinars i sopars durant aquestes festes que s'acosten.

El vi és una beguda espirituosa formada a partir de suc de raïm, fermentada amb llevats i bacteris i després madurada dins tines o botes durant un temps determinat segons el tipus, varietat o qualitat d'aquest vi.

Fa molts segles que es coneix aquesta beguda, que com molts sabem va ser

moneda de canvi durant l'època romana. Els emperadors i nobles organitzaven grans festes on se servia a balquena, com més vi més poder i riquesa demostraven els amfitrions. Però moltes d'elles acabaven amb gent que patia els efectes secundaris del vi: una sobredosi alcohòlica que els provocava el que ara anomenem ressaca al dia següent. Perquè sí, el vi té alcohol. Es parla que els rics no patien tantes infeccions bacterianes al tracte digestiu degut a què l'alcohol els protegia de certs patògens.

El vi prové del suc del raïm. Aquest es recol·lecta a les acaballes de l'estiu, normalment al setembre, i les temperatures i poca humitat del període estiuenc fan que el fruit formi més o manco sucres que serviran d'aliment als bacteris i llevats fermentadors per dur a terme la fermentació alcohòlica. Algunes bodegues, fins i tot, prefereixen deixar perdre part de la collita abans que sigui madura, tallant alguns dels xanglots (grup de grans units per la tija) de raïm immadurs perquè així els que queden al cep (planta del raïm) assoleixin una quantitat de sucres més elevada per així poder donar un grau alcohòlic més intens.

Felanitx ha estat sempre terra de bons

vins. Vet ací el monument més important durant anys al vi, el Sindicat, que darrerament ha estat notícia a la premsa de les Illes. El Sindicat va ser durant molts anys l'origen de molts bocois (bota grossa per transportar el vi) que partien de Felanitx cap arreu de la península i França. Aquest edifici construït a la falda de "sa Mola" aprofitava la gravetat per acomplir el cicle de sucats fins emmagatzemament del vi. Fins que arribà la fil·loxera i va fer que les subvencions per arrabassar la vinya fossin més suculentas que les ganes de lluitar contra ella.

Hi ha molts tipus de vi depenent de la varietat o mescla de varietats de raïm que es barregen per elaborar-lo. Algunes de les més importants a Mallorca són:

Per vi blanc: Prensal, Macabeu, Malvasia, Chardonnay i Sauvignon blanc...

Per vi negre: Callet, Manto negre, Cabernet, Fogoneu, Merlot, Ull de llebre...

A partir del most del vi, i de microorganismes dels gèneres *Lactobacillus*, *Pediococcus*, *Leuconostoc*, *Weissella* i sobretot *Oenococcus*, es du a terme la fermentació i transformació al vi, que madurarà més o menys segons el resultat final que es vulgui obtenir.

I fins aquí l'article d'aquesta edició. Sort amb les panades i alerta amb el vi, o era, alerta amb les panades i sort amb el vi?. Que passeu una bona Pasqua, que no trobeu ossos a les panades, ni que "xotegin"! I si ens permeteu i aprofitant l'avinentesa us deixarem una cançó dedicada al nostre vi:

*Hi ha una illa al mediterrani
Banyada per tot costat
Terra de vins i d'amistat
Generosa per qui ho demani*

*A Felanitx ben arribat,
el raïm de nostra contrada
carrereta carregada
Duien tots en Es Sindicat*

*Temps enrere ens va entristir
Quan arribà la fil·loxera
Va ser com la pols a s'era
Molts de ceps varen morir*

*Com del mar són les copinyes
Que ens donen gust al paladar
Al Pla i Llevant podem trobar
Terres fèrtils i bones vinyes
Fruit del poble felanitxer
Bocois plens aviat nedaven
Cap a França se n'anaven
tothom en parlava al carrer*

*I ara a riure i a cantar
Amb la màgia del bon vi
Gaudim tots del suc diví!!
Alcem copes i a brindar!!*

"Jota del Pla i Llevant"

Autor: PBC

Grup: Abeniara

Cançó institucional de la DO Pla i Llevant

*Alumnes de l'escola
parroquial de Sant Miquel.
Excursió al
castell de Santueri.
Curs 1959-60*

*Batalló infantil.
Any 1909*

*Excursió dels
alumnes del col·legi
Sant Alfons a
Cura.
Any 1908*

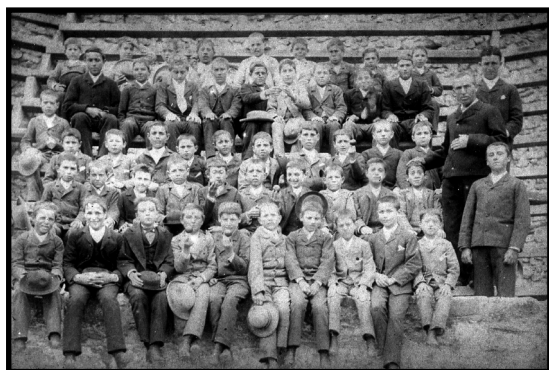

*Campament a
Cala Sanau.*

Any 1960

*Grup d'ex-alumnes
de les mores de la Caritat*

Any 1941

*Nins de l'escola.
Segle XIX*

